

Az ipari miniszter a tudománygyetemen

„Menekülés a zsenitől” — e szavakkal reprodukálta oktatási rendszerünk (és a közélet) jelszavát az egyik résztvevő azon az eszmecsere-n, melyen Kapolyi László ipari miniszter találkozott a JATE vezetőivel, oktatóival. Ne higgye az olvasó, hogy hosszú volt az út e szavak kimondásáig: a rektor köszöntője és Bartók Mihály, a TTK dékánja problémát bevezetője után a miniszter, majd az egyetem professzorai szólta keddőzetlenül területük gondjairól.

A miniszter helyzetelemzését követően azt az országos szinten is egyre erősödő igényt mutatta be, mely szerint regionális tudományos központokra alapozva kellene megújítani az ipari kutatásokat, fejlesztéseket. Az ipar — jelentette ki a miniszter — följárja segítségét azoknak a műszereknek a beszerzéséhez, melyekből a regionális nagyműszerparkok szerveződnek. A tárca

ilyen módon támogatná az oktatást. A műszerek ésszerű integrációja mellett természetesen szükség van a modern kor követelte polihisztor-szintézisre is.

A tudomány, a korszerű kutatás eredményeinek ésszerű, gyors felhasználása előtt azonban szót kell ejteni a felsőoktatás súlyos gondjairól is — volt egybehangzó véleménye a jelenlevő matematikus, biológus, vegyész, fizikus és földrajzos oktatóknak. És nem csupán a pénz, műszer hiányzik, hanem az ipar szakembereinek a tudomány iránti fogékonysága. Végezetül: talán egy misénél is többet ér meg, ha felelős helyen is figyelembe veszik, hogy a vidéki kutatók kihasználtsági foka (hatékonysága) sokkal alacsonyabb, mint a fővárosi tudósoké.

(SE)

Színvonalas munka

TDK a TTK-n

Az elmúlt évi OTDK óta a diákkörök munkáját a XVIII. országos konferenciára való felkészülés szellemé hatja át. Az országos rendezvényre benevezés feltétele, eredményes szereplés a kari konferencián. A korábbi évek gyakorlatának megfelelően az idén is két alkalommal rendezünk házi konferenciát. Az első április 24-én zajlott le, a második novemberben kerül sor.

Karunk hallgatói 38 dolgozatot nyújtottak be és adtak elő. Ez közel azonos a korábbi évek dolgozatszámaival. A zsűri valamennyit javasolták az Országos Tudományos Diákköri Konferencián való bemutatásra. A benyújtott pályamunkák száma szekciónként a korábbiakénál kisebb szóródást mutatott.

A dolgozatok közül 16 részesült I. díjban, 13 II. díjban és 9 III. díjban. A leg-

kiemelkedőbb dolgozatok szerzői a következők: *Fabula András*, *Kurusa Árpád* V. évf. matematikus hallgatók, *Hudi István* V. évf. fizikus, *Jánosik Ilkó*, *Nagy Katalin* és *Lipták Magdolna* V. évf. hallgatók, *Gajda Tamás* és *Katona Tamás* IV. évf. vegyészhallgatók. *Mucsi Katalin*, *Varga János* és *Sipos Imre* V. évf. biológus, *Makádi Marianna* III. földrajz szakos levelező hallgató, *Rácz Lajos* III. évf. földrajz-történelem szakos és *Giricz Eszter*, valamint *Erdős Rózsa* V. évf. matematika-földrajz szakos hallgatók.

Eredményes munkájukhoz gratulálunk és további szép sikereket kívánunk.

Dr. Abonyiné dr. Palotás Jolán egyetemi docens

Pályázati felhívások

A Magyar Orvostudományi és Egészségügyi Oktatási Társaság pályázatot hirdet az egészségügyi felsőoktatásban dolgozó 35 éves aluli oktatóknak az 1986/87. tanévre a következő témakörökben:

1. Az oktatás hatékonyságának növelési lehetőségei az elméleti-gyakorlati oktatásban.

2. Egységes „objektív” vizsgáztatási rendszer elmélete és gyakorlata.

3. A hallgatók és az oktatók érdekeltté tételének lehetőségei az oktatás hatékonyságának növelésében.

4. A tanulási/tanítási folyamat előnyei és hátrányai a számonkérésre.

A pályázatokat egy példányban 1987. május 1-jéig kell megküldeni a Társaság főtítkárnak (dr. Zoltán Órs Tamás egyetemi docens, 6720 Szeged, Dóm tér 13.).

A pályázat eredményeit 1987. szeptember 1-ig tesszük közzé, illetve értesítjük a pályadíjakat elnyerőket.

I. díj, 5000 forint; II. díj, 3500 forint; III. díj, 2500 forint.

A Magyar Orvostudományi és Egészségügyi Oktatási Társaság pályázatot hirdet az 1986/87. tanévre az egészségügyi felsőoktatásban tanuló hallgatóknak.

A pályadíjakat olyan TDK-munkák nyerhetik el, amelyek az egészségügyi felsőoktatás didaktikai, pedagógiai, pszichopedagógiai, oktatástechnikai, illetve egyéni tanulási módszerek kérdéseivel foglalkoznak.

Az 1986/87. tanévben megrendezendő Országos TDK Konferencián bemutatandó pályaművek közül az Országos TDK Bíráló Bizottsága fogja elbírálni a helyezéseket.

A pályadíjak: I. hely, 2000 forint; II. hely, 1500 forint; III. hely, 1000 forint.

A Magyar Orvostudományi és Egészségügyi Oktatási Társaság a Medicina Könyvtárával közösen pályázatot hirdet az egészségügyi felsőoktatásban dolgozó oktatók és hallgatók részére: *Milyenek a tankönyveink* címmel. A pályázatokat egy példányban 1987. május 1-jéig kell megküldeni a Társaság főtítkárnak (dr. Zoltán Órs Tamás egyetemi docens, 6720 Szeged, Dóm tér 13.).

A pályázat eredményét 1987. szeptember 1-jéig tesszük közzé a Társaság, illetve értesíti a pályadíjat elnyerőket.

I. díj, 4000 forint; II. díj, 3000 forint; III. díj, 2000 forint.

Jegyzetek egy (régészeti) diákkonferenciáról

Április 4–10-ig rendezte meg a JATE és az ELTE Régészeti Tudományos Diákköri V. Nemzetközi Régészeti Diákkonferenciát Szentesen. Közel harminc előadás hangzott el angol, illetve német nyelven. Bizony meglehetősen nagy nyelvi felkészültség kellett egy ilyen rövid, húszperces, ám igen velős, tömör régészeti szakszöveg megértéséhez, és nagy bátorság, biztonság a nyelvben, hogy az előadók vállalkozzanak arra is, hogy az elhangzó német, angol nyelvű kérdésekre válaszoljanak.

SZENTES 1986

Olyan volt a konferencia, mint egy kávéházi asztaltársaság. Ha egyszerre nem is ülnek együtt sokan, mégis egy este folyamán mindenki megfordul ott, aki számít a társaságban.

A tíz olasz egyetemista az első három napot töltötte velünk. Búcsúzóul — az előzetes programon kívüli — előadást tartottak utolsó este, a szállásul szolgáló kollégium tömött társalgójában az etruszk kultúráról, sok színes diával. (Megjegyzendő, a jó régészeti előadásoknak a laikus számára legnagyobb vonzóereje a rengeteg illusztráció, rajz, színes dia, térkép). A két amerikai hölgy — otthon egyetemen tanítanak — Románián keresztül Isztambulból érkezett, és állt meg két napra a konferencia miatt Szentesen. A pesti régészjelöltek közül is többen ingáztak Pest és Szentes között. Professzorok, tanárok, régészek is — néhány kivételtől eltekintve — elfoglaltságuk miatt, csak egy vagy két napra tudtak eljönni.

Nem könnyű kialakítani egy ilyen konferencia programját úgy, hogy farszót se legyen túlzottan, hisz akkor nem marad erő, figyelem az érdemi munkához, az előadásokhoz, de azért úgy, hogy egy percig se unatkozzanak a résztvevők.

A konferencián a program — nagy vonalakban — a következő volt: kirándulás Csongrád megyében. Csongrád város védetté nyilvánított műemléki belvárosának megtekintése. Erdekessé s furcsa volt a földszintes, nádfedeles házból álló régi városmag, nemcsak a külföldieknek, de a dunántúliaknak is, például Szekesfehérvár vagy Veszprém belvárosa után.

Ópusztaszer. A Feszty-körkép készülő, impozáns épülete. A közismert pusztaszéri emlékmű. A középkori templom kiásított romjai, skanzen, mely a századelő faluját mutatja be. A szentendrei vagy zalaegerszegi falumúzeummal szemben itt nagyon rokonszenves az, hogy a kiállított használati tárgyakat kézbe is lehet venni. Könyveket, szerszámokat, a szatócsüzlet százfajta árucikkét. A pékműhelyben előző nap sütöttek kalácsot, s a konferencia résztvevői még egy pohár bort is ihatnak a kalács után az egyik pincénél.

Hódmezővásárhely határában egy honfoglaláskori temető feltárását néztük meg. Első alkalommal jóformán még semmit sem láthatunk, de másnap, amikor útban Szeged felé újra megálltunk: öt volt a kibontott sírok száma, hála a régészek és kubirológusok szorgalmának.

A konferencia ülései Szentes főterén az ún. „Fehér ház” első emeletén levő előadóteremben folytak. A terem éppen ideális volt, az ötven-hetven résztvevő kényelmesen elfért, de nem is „veszett el” benne.

A kulturális programoknak a szentesi művelődési ház adott otthont. Az ismer-

kedési esten táncban rophatták a szatmári táncokat a résztvevők. A táncház vezetője jegyezte meg, letörölve izzadt homlokát: „Mindenkin látszik a nagy igréket”. Utána disco következett. Mindenki a parketten volt éjjel egyig.

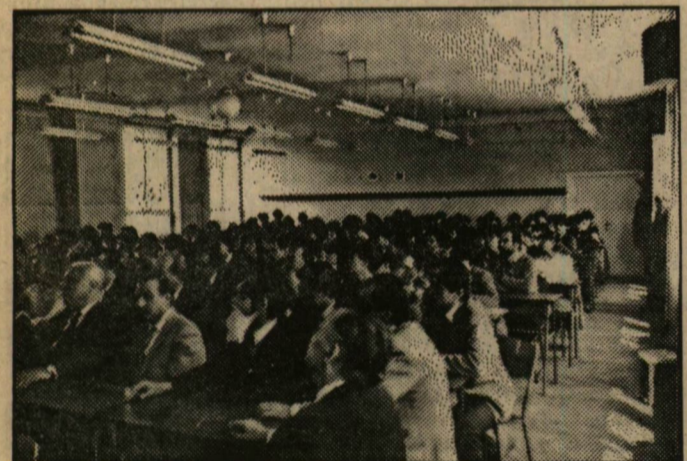
Egy másik este kamarangversenyt hallgattunk. A Liszt Ferenc Zeneakadémia növendékei adták a koncertet. Aztán filmet láthatunk Pannónia római kori régészeti emlékeiről. Majd beszélgetés következett „zenés presszóban”, a művelődési ház klubjában.

Az osztrák egyetemisták Grázból jöttek. Az egyik, Wolfgang ókortörténet és régészet, a másik ókortörténet és művészettörténet tanuló. Kérdezik tőlem, hogy én mit tanulok? Sorolom a szakjaimat: magyar és világirodalom, magyar nyelvészet, magyar és egyetemes történelem. Csodálkoznak, ilyen sok mindent egyszerre? S-mennyire alaposan? Az angol leány, Alexa Londonban jár egyetemre. Három évig tanulja a régészetet. Két évet az első szemeszter után kihagyott. Franciaországban töltött, hogy franciául tanuljon.

A nyugatról érkezett résztvevők megkérdezték, mennyit kell fizetniük a részvételt? Csodálkoztak, hogy semmit. Nyugaton — mint mondták — elképzelhetetlen lenne hasonló konferencia megszervezése. Csak abban az esetben lenne lehetséges, ha a résztvevők maguk állnák a költségeket, amelyek azonban olyan magasak lennének, hogy eleve megakadályoznák a nagyobb számú résztvételt. Korábban — a hetvenes években — a lengyelek szerveztek hasonló konferenciákat. Tőlük vettük át 1978-ban a „stafétabotot”. A lengyelek egyébként népes, tíz fős küldöttséggel, és több előadással is képviselték magukat. Ezen kívül még két NDK-beli fiú, két prágai egyetemista, egy jugoszláviai és két svájci régészjelölt is érkezett. Nem jöttek most az NSZK-ból, holott korábban minden alkalommal érkeztek onnan régészhallgatók.

Elutazás előtt címcseré. A rendezők figyelmességéről árulkodott az újabb ajándékoszag. Az elsőt megérkezésük kapták a résztvevők. Ezúttal egy apró fekete csepepedény, szentesi kerámia, és egy idegennyelvű régészeti könyv volt a csomagban, s mellé néhány kedves szó búcsúzóul. Hans, az egyik német bevallotta: meg van hatódva.

XII. Országos Ifjúsági Jogásnapok Szegeden

Nagy érdeklődés kísérte az eseményeket

Április 16–18. között rendezte meg a szegedi jogi kar és KISZ-szervezete a két-évenként, mindig Szegeden sorra kerülő hagyományos szegedi és budapesti, miskolci és pécsi társkarok közreműködésével. A küzdelem-sorozatot dr. Papp Ignác egyetemi tanár, a JATE Állam- és Jogtudományi Karának dékánja nyitotta meg. Beszédében hangsúlyozta, hogy az Országos Diákköri Konferenciák között „üres” esztendő legfontosabb színtet kivívott eseményei a Jogásnapok, ahol a hallgatók elsősorban a szakmai vetélkedőkben mérhetik össze felkészültségüket. Jó alkalom egyben a fővárosi és vidéki

karok közti információcsere-re, tapasztalatok közvetítésére is.

A figyelem egészen természetesen a szakmai vetélkedőkre irányult leginkább, de nagy érdeklődés kísérte a sportversenyeket és a szellemi vetélkedőt is. A harc mindenhol éles volt, gyakran haszálalon múlt a győzelem. Az üresjárat nélküli, végig pezsgő hangulatú Jogásnapok programjában helyet kapott 17-én a JATE klubban egy színvonalas klubest is.

A záróünnepségen a „Győri Nagy István Alapítvány” 1985. évi pályázatának eredményét dr. Pólay Elemér nyugalmazott egyetemi tanár, az Alapítvány Kurató-

riumának elnöke hirdette ki, majd a Jogásnapok tanulságait összefoglalva dr. Besenyei Lajos egyetemi docens, a Kar Tudományos Diákköri Tanácsának elnöke mondott zárszót és adta át a díjakat.

A szegedi joghallgatók szép sikereket értek el: a büntetőjogi perbeszédversenyt, a munkajogi jogesetmegoldó versenyt és az ókortörténeti-római jogi vetélkedőt megnyerték. Hasonlóan első helyezést értek el a polgári jogi és a mezőgazdasági jogi jogesetmegoldó versenyen is, ám itt egy-egy miskolci vetélytársukkal osztozniuk kellett a babéron. A

szellemi öttusa első helyét Miskolc csapata foglalta el, az orosz és angol szaknyelvi fordítási versenyben pedig a pécsi jurátusok bizonyultak legjobbnak. Asztaliteniszben is a miskolciak jeleskedtek, labdarúgásban a pécsieké lett a serleg, sakk egyéniben pedig budapesti játékos vitte el a pálmát. A szakági versenyekben különdíjakkal jutalmazták a zsűri azokat a produkciókat, melyek a szorosán vett szakmai igényesség mellett külön értékeket is fel tudtak mutatni.

BALOGH ELEMÉR egyetemi tanársegéd, Jogi Kar

A pécsi győztesek